

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองจ่ายจริงในการเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับค่าใช้จ่ายตามความคาดหมายของผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา โดยการจัดชั้นฐานทางเศรษฐกิจให้เท่ากันหรือใกล้เคียงกันเพื่อจะพิสูจน์สมมุติฐานว่าค่าใช้จ่ายจริงในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้นจะน้อยกว่าค่าใช้จ่ายตามความคาดหมายของผู้ปกครองนอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง คือ อายุของบิดามารดาและผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาและผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของบิดามารดาและผู้ปกครอง เพศของบุตรที่อยู่ในวัยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และการเลือกเพศบุตรและความต้องการใช้แรงงานเด็กในครัวเรือน โดยทำการศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึงค่าใช้จ่ายที่เป็นจริงและค่าใช้จ่ายตามความคาดหมายของผู้ปกครอง อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต่อไป โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2531 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่เรียนต่อและไม่ได้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 45,201 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มอำเภอในจังหวัดนครราชสีมา จาก 21 อำเภอ 1 ก็งอำเภอ มา 1 อำเภอ ได้อำเภอเมืองนครราชสีมาซึ่งมีโรงเรียนที่มีนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 87 โรง แยกเป็นลังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ 75 โรง เอกชน 8 โรง และ เกษบала 4 โรง

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างโรงเรียนโดยสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนประถมศึกษาลังกัดสำนักงานการประถมศึกษา 75 โรง โรงเรียนเอกชน 8 โรง โรงเรียนเทคโนโลยี 4 โรง ผู้วิจัยต้องการให้เกิดความแตกต่างของค่าใช้จ่ายให้มากที่สุดในสภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อมเดียวกัน จึงเลือกโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 และไม่ได้เรียนต่อ ซึ่งอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ปานกลาง และยากจน ได้ กลุ่มตัวอย่าง 5 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านหนองเนื้น้ำ โรงเรียนบ้านชัยมงคล โรงเรียนอ่าง ห้วยยาง โรงเรียนบ้านโป่งแมลงวัน และโรงเรียนบ้านหนองปูรู เมื่อได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยขอรายชื่อนักเรียนที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2531 มาจำแนกเป็นนักเรียนที่ได้เรียนต่อชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 และไม่ได้เรียนต่อ และสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่มีบ้านมารดา มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ปานกลาง และยากจน ตามการจัดระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครู อาจารย์ โรงเรียนประถม ศึกษา คณะกรรมการศึกษาโรงเรียนและผู้ใหญ่บ้านประเภทละ 1 คน ปรากฏว่าโรงเรียนบ้านหนอง เนื้น้ำ โรงเรียนบ้านชัยมงคล โรงเรียนอ่างห้วยยาง ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 6 คน ตาม ต้องการ ส่วนโรงเรียนบ้านโป่งแมลงวัน และโรงเรียนบ้านหนองปูรู ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 5 คน ทั้ง 2 โรงเรียนไม่มีนักเรียนที่ยากจน และได้เรียนต่อเลย ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างเท่า ที่ได้ 28 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสุ่มและที่สุ่มจริง

สาขาวิชา	ตี	ปานกลาง	ยากจน
ได้เรียนต่อมัธยมศึกษา	5 (5)	5 (5)	3 (5)
ไม่ได้เรียนต่อมัธยมศึกษา	5 (5)	5 (5)	5 (5)

- หมายเหตุ 1. ตัวเลขในวงเล็บ คือจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
 2. ตัวเลขนอกวงเล็บ คือจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม

๖. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน และหญิง 2 คน และอาจารย์ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา จำนวน 2 คน นำมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อเป็น 8 ด้าน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย 8 ด้าน คือ

1.1 ด้านค่าเล่าเรียน เป็นการเก็บข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเล่าเรียนที่จ่ายจริง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์บิดามารดาถึงการจ่ายเงินให้แก่โรงเรียน ทั้งที่มีใบเสร็จรับเงิน และไม่มีใบเสร็จรับเงิน ซึ่งรวมทั้งเงินที่ผู้ปกครองจ่ายในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ผู้วิจัยล้มภาษณ์นักเรียนและถามช้า เป็นการยืนยันข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องจำนวนเงินตามใบเสร็จรับเงิน จากระเบียนการเก็บเงินในสถานศึกษาของโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่

1.2 ด้านค่าน้ำหนังสือเรียนและหนังสืออื่น ๆ โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับค่าน้ำหนังสือเรียน และหนังสืออื่น ๆ ที่จ่ายจริง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์บิดามารดาของนักเรียน สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อยืนยันข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องจากราคาหนังสือตามหน้าปก และตรวจสอบแผนการเรียนของนักเรียนจากโรงเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่

1.3 ด้านค่าสมุด เครื่องเขียน และอุปกรณ์กีฬา ซึ่งประกอบด้วย

1.3.1 ค่าสมุด

1.3.2 ค่าดินสอ

1.3.3 ค่าปากกา

1.3.4 ค่ายางลบ

1.3.5 ค่าไม้บรรทัดและเครื่องมือเรขาคณิต

1.3.6 ค่ากระดาษรายงาน

1.3.7 ค่าอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น กาว กระดาษกาว อัកซรลอก ลวดเย็บกระดาษ

1.3.8 ค่าอุปกรณ์กีฬา

เก็บข้อมูลโดยการซักถามนักเรียนและบิดามารดาถึงจำนวนที่ซื้อใน 2 ภาค

เรียนซื้อราคาน่วยจะเท่าได เพื่อนำมาคำนวณ สำหรับอุปกรณ์กีฬา ถ้าม่วงเรียนแพลศึกษาวิชาอะไรที่ซื้ออุปกรณ์อะไร้าง ราคาเท่าไร ตรวจสอบข้อมูลโดยถามช้าและสำรวจราคาน้ำค้างในร้านห้างสรรพสินค้าของโรงเรียน และราคาในร้านเดียว

1.4 ค่าเสื่อผ้าและเครื่องแต่งกาย ซึ่งประกอบด้วย

- 1.4.1 ค่าเสื่อผ้าชุดนักเรียน
- 1.4.2 ค่าเสื่อผ้าชุดลำลอง ชุดชั้นใน
- 1.4.3 ค่าเสื่อผ้าชุดกีฬา
- 1.4.4 ค่าชุดเชียร์กีฬา
- 1.4.5 ค่าเข็มขัด
- 1.4.6 ค่ารองเท้า ถุงเท้า
- 1.4.7 ค่ากระเบื้องหนังสือ
- 1.4.8 ค่าชุดลูกเลือ เนตรนารี ยุวากษา

โดยเก็บข้อมูลค่าเสื่อผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยล้มภาษณ์บิดามารดาและนักเรียนด้วยการถามถึงจำนวนและราคาที่ซื้อ ตามรายละเอียดในแบบล้มภาษณ์ จำนวนเงิน เงิน และตรวจสอบความถูกต้องจากราคาสินค้าในตลาดและสถานที่

1.5 ค่าพาหนะเดินทาง โดยเก็บข้อมูลจากการซักถามถึงลักษณะการเดินทางไปโรงเรียนของนักเรียน จากบิดามารดาและนักเรียน และค่าโดยสารไปกลับรถประจำทาง แล้วนำมาคำนวณเป็น 200 วันตามจำนวนวันที่เรียนของหลักสูตร ตรวจสอบข้อมูลโดยการมาตราค่าโดยสารจากรถประจำทาง

1.6 ค่าอาหารกลางวัน โดยเก็บข้อมูลล้มภาษณ์นักเรียนและบิดามารดาถึงการจ่ายเงินซื้ออาหาร และการจ่ายเงินให้นักเรียนเป็นค่าอาหารกลางวันในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ และภาคเรียน แล้วนำมาคำนวณโดยคิดจำนวนวันเปิดเรียนตามหลักสูตร 200 วัน หรือ 40 สัปดาห์ หรือ 2 ภาคเรียน ตรวจสอบความถูกต้องโดยถามข้าและตรวจสอบราคาอาหารที่โรงเรียน และจำนวนเงินค่าอาหารกลางวันที่โรงเรียนเรียกเก็บในครุภัณฑ์นักเรียนใช้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน

1.7 ค่านันหน้าการของนักเรียน โดยเก็บข้อมูลซักถาม สนทนากับนักเรียนถึงการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ชุมชนพยัคฆ์ เที่ยวงานประจำปี ไปทศนาจร ไปว่ายน้ำ เป็นต้น และถามถึงจำนวนเงินที่บิดามารดาให้ไปในการนันหน้าการดังกล่าว ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลโดยซักถามถึงจำนวนเงินที่บิดามารดาจ่ายให้บุตร ถ้าข้อมูลไม่ตรงกันผู้วิจัยได้ซักถามเพิ่มเติมจากทั้งนักเรียนและบิดามารดาโดยยกจำนวนเงินที่อภิญญาหนึ่งให้ข้อมูล

1.8 ค่าของใช้ส่วนตัวที่จำเป็น เช่น เครื่องสำอางค์ เครื่องประดับ ยา raksha โรคประจำตัว ของใช้ของเด็กผู้หญิง โดยถามนักเรียนถึงสิ่งของต่างๆ และราคาที่ซื้อ ตรวจสอบโดย

ถ้ามีจำนวนเงินที่จ่ายให้บุตรจากบิดามารดา หากข้อมูลไม่ตรงกัน ใช้วิธีเดียวกับข้อ 1.7 และตรวจสอบราคาลินค่าจากร้านค้าในหมู่บ้าน

1.9 ค่าใช้จ่ายตามความคาดหมายของบิดามารดาที่ไม่ส่งบุตรเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์บิดามารดาของนักเรียน ด้วยการให้บิดามารดากลุ่มนี้คาดคะเนค่าใช้จ่าย หากได้ส่งบุตรเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้าน ค่าเล่าเรียน ค่าห้องสือเรียนและห้องสืออื่นๆ ค่าสมุด เครื่องเขียน และอุปกรณ์กีฬา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ค่านันทนาการของนักเรียน และค่าของใช้ส่วนตัวที่จำเป็น ส่วนค่าพาหนะเดินทาง คำนวณจากค่าโดยสารรถประจำทางจากบ้านไปโรงเรียน หากส่งบุตรเรียนต่อโดยคิดเวลา 200 วัน และค่าอาหารกลางวันนั้นได้สัมภาษณ์ถึงจำนวนเงินที่คาดว่าจะต้องจ่ายให้นักเรียนเป็นค่าอาหารกลางวันในแต่ละวันแล้วคำนวณจากเวลา 200 วัน ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลทุกข้อย่อย ด้วยการถามช้าหากข้อมูลไม่ตรงกัน ผู้วิจัยบอกจำนวนเงินที่ให้ข้อมูลครึ่งก่อน และขอให้กลุ่มหัวอย่างยืนยันข้อมูลจนกว่าสามารถแนใจได้ จึงสรุปเป็นค่าใช้จ่ายตามความคาดหมายของบิดามารดากลุ่มนี้

2. ด้านรายได้ของครัวเรือน โดยเก็บข้อมูลจากการซักถามถึงค่าจ้างในแต่ละวัน และจำนวนวันที่ได้ทำงานแล้วนำมาคำนวณจำนวนเงิน หรือถ้ามีจำนวนผลผลิตและราคากลางๆ ให้ในปี 2532 นำมาคำนวณจำนวนเงิน ตรวจสอบความถูกต้องโดยถามช้า และตรวจสอบราคاضิพลดในตลาดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร รายได้ส่วนหนึ่งได้มาจากผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นผู้กำลังญาชี้อ้ายที่ดิน และผู้วิจัยสอบถามจากบิดามารดา

3. ด้านตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สาเหตุที่ส่งบุตรเรียนต่อและไม่ส่งบุตรเรียนต่อ ถ้ามี " ทำไมไม่ให้ลูกชาย (ลูกสาว) เรียนต่อ " หรือ " ส่งลูกเรียนแล้วดีอย่างไร " คุ้มค่าที่ได้ผู้วิจัยตรวจสอบโดยการถามช้า หากคำตอบขัดแย้งกันจะตั้งคำถามใหม่ และถามช้าอีกครึ่ง หากคำตอบขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริง เช่น ฐานะดีแต่ให้เหตุผลว่าไม่ส่งบุตรเรียน เพราะ " ไม่มีเงิน " ผู้วิจัยจะซักถามกลุ่มหัวอย่าง ชักถามเพื่อนบ้าน และลังเกตพฤติกรรม ลังเกตฐานะ เครื่องมือช่วยในการประกอบอาชีพ เช่น รถໄก เครื่องสูบบุหรี่ ฯลฯ จนกว่าจะสามารถสรุปสาเหตุได้ สาเหตุที่ส่งบุตรมาเรียนต่อ ซักถามถึงประโยชน์หรือจุดมุ่งหมายที่ส่งบุตรเรียน อาชีพที่ต้องการให้บุตรทำในอนาคต ตรวจสอบความถูกต้องโดยการถามช้าจนกว่าจะสามารถสรุปสาเหตุได้

เกี่ยวกับความลำเอียงในการเลือกเพศบุตรให้ศึกษาต่อ ผู้วิจัยตั้งคำถามว่า " ถ้าหากมีบุตรแฝด ชายและหญิง บุตรทั้งคู่เรียนดีและอยากรู้เรียนต่อทั้งคู่ แต่มีความสามารถสูงได้คนเดียว จะเลือกลงเพศใด " หากคำตอบที่ได้รับไม่ชัดเจน เช่นไม่ให้เรียนทั้งคู่ ผู้วิจัยจะถาม

คำถ้ามอึกครั้งและเน้นประโยคที่ว่า " สามารถส่งเรียนได้ 1 คน " จะกว่าจะได้ข้อสรุปว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบิดามารดา มีอคติในเรื่องเพศของบุตรที่จะให้ศึกษาต่อหรือไม่

เกี่ยวกับรายได้จากการทำงานของนักเรียนทั้งที่ได้ศึกษาต่อ และไม่ได้ศึกษาต่อ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการซักถามถึงจำนวนวันที่ได้ทำงาน และค่าจ้างในแต่ละวัน แล้วคำนวณจำนวนเงิน ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของจำนวนเงิน โดยถามเข้าและล้มภาษณ์บิดามารดาว่า ทราบหรือไม่ว่าบุตรไปทำงานกี่วัน ได้ค่าจ้างวันละเท่าไร หากข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกัน ผู้วิจัยให้รีบถามซ้ำ โดยถามเมื่อบิดามารดาและนักเรียนอยู่พร้อมหน้ากันจนกว่าจะแน่ใจว่าข้อมูลถูกต้อง

4. เกี่ยวกับสถานภาพของบิดามารดาและผู้ปกครอง

4.1 อายุของบิดามารดา

4.2 อายุของนักเรียน

4.3 เพศของนักเรียน

4.4 ผลการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียน

4.5 อาชีพของบิดามารดา

4.6 การศึกษาของบิดามารดา

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยรายการที่ 4.1 – 4.2 ล้มภาษณ์และตรวจสอบความถูกต้อง จากสำเนาทะเบียนบ้าน (ทร.14) เพศของเด็กเก็บข้อมูลโดยใช้การดูภายนอก ผลการเรียนของนักเรียนได้จากข้อมูลโรงเรียน อาชีพได้จากการล้มภาษณ์และตามลังเกตพฤติกรรมการทำงานของบิดามารดา

การศึกษาและสภาพการอ่านออกเขียนได้ของบิดามารดา ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยล้มภาษณ์บิดามารดาถึงสถานศึกษา เรียนจบชั้นใดและลนทนาถึงสภาพของโรงเรียนและตัวบิดามารดาในขณะที่ยังเรียนอยู่ เพื่อทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา ผู้วิจัยทดสอบสภาพการอ่านออกเขียนได้โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 เล่ม 1 – 2 ซึ่งมีคำเบื้องต้นประมาณ 1,350 คำ ให้บิดามารดาอ่านให้ฟัง และให้เขียนชื่อ-ชื่อสกุลของตนเอง เขียนชื่อ-ชื่อสกุลนายก รัฐมนตรีคนปัจจุบัน และซักถามนักเรียนถึงการสอนการบ้านของบิดามารดา และถึงการอ่านหนังสือของบิดามารดาด้วย

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบล้มภาษณ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 3 คน เพื่อปรับแบบล้มภาษณ์ หลังจากทดลองแล้วได้พบข้อบกพร่องด้านอุปกรณ์กีฬา เครื่องเขียน และของใช้ส่วนตัว จึงเพิ่มคำถามล้วนนี้

ค. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์อย่างลึกซึ้ง (Depth interview) จากนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาทั้งหมด และบิดามารดาของนักเรียน สำหรับความสนใจในการตอบคำถามของผู้วิจัยนั้น ผู้ปักครองทั้งสองกลุ่มนี้มีความสนใจในการตอบคำถามอยู่ในขั้นต้น แต่ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน ลักษณะการตอบคำถามในการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยที่ไปสัมภาษณ์ครั้งแรก ๆ นั้น ผู้ปักครองทุกคนมีอาการเครียด สาเหตุเพราะผู้วิจัยเป็นคนแปลกหน้า ผู้วิจัยจึงบอกถึงสาเหตุที่มาสัมภาษณ์และให้คำรับรองว่าข้อมูลที่ได้นี้ไม่กระทบกระเทือนใด ๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง หลังจากผู้วิจัยไปพูดคุยเพื่อสร้างความคุ้นเคย 3 ถึง 4 ครั้ง แต่ละครั้งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จะเกิดความสนิทสนม จึงเริ่มเก็บข้อมูลที่เป็นตัวเลขเกี่ยวกับจำนวนเงินได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมักไม่อยู่บ้านในเวลากลางวัน และบางส่วนย้ายถิ่นชั่วคราว เพื่อทำงานทำ ดังนั้นการเก็บข้อมูลจึงต้องใช้การสัมภาษณ์ 4 - 9 ครั้ง จึงได้ข้อมูลครบถ้วน ใช้เวลาสัมภาษณ์โดยเฉลี่ย 11 ชั่วโมงต่อคน เริ่มเก็บข้อมูลวันที่ 10 ธันวาคม 2532 และเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนวันที่ 27 มีนาคม 2533

ง. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาศึกษาวิเคราะห์ โดยการแจงนับ (tally) หาค่าเฉลี่ย (Mean) หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ แล้วนำผลที่ได้มาแปลผลในด้านต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ผู้ปักครองจ่ายจริงในการเรียนต่อห้องน้ำยมศึกษาปีที่ 1 กับค่าใช้จ่ายตามความคาดหมายของผู้ปักครองที่ไม่ได้ส่งบุตรเข้าศึกษาต่อในห้องน้ำยมศึกษา และนำเสนอเนื้อหาสาระโดยสรุปจากการสัมภาษณ์ แล้วสรุปเป็นผลการวิจัยในครั้งนี้

จ. รายงานผลการวิจัย

การรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยรายงานผลการวิจัยโดยแยกประเด็นดังนี้

1. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่บิดามารดาจ่ายจริงในการส่งบุตรเรียนห้องน้ำยมศึกษาปีที่ 1 กับค่าใช้จ่ายตามความคาดหมายของบิดามารดาที่ไม่ส่งบุตรเรียนต่อห้องน้ำยมศึกษา โดยแยกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ ค่าเล่าเรียน ค่าน้ำสีอ่อนและน้ำสีอิฐ ค่าสมุด เครื่องเขียน และอุปกรณ์กีฬา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ค่าพาหนะเดินทาง ค่าอาหารกลางวัน ค่านันหนนาการของนักเรียน ค่าของใช้ส่วนตัว และค่าใช้จ่ายรวมทุกด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. นำเสนอสถานภาพของบิດามารดาและนักเรียน
3. นำเสนอเนื้อหาสาระจากการสัมภาษณ์บิດามารดาและนักเรียน